



ÇOCUK

DERGİSİ



24
9 771309 989006
Aylık Dergi Yıl:2 Sayı:24
Eylül 2012 Fiyatı: 5₺



TILKI'DEN
MEKTUP

Bu arkadaşlarımız da artık **ÇOCUK** ekranlarında bizlerle beraber olacak.

$2+1=3.$
 $=?$
 $4-$



ARKADAŞIM

Yazar: Melek Özlem Sezer / Çizim: Emrah Çıldır
Yardımcı Çizim: Zerrin Ergen

Arkadaşım, beni ben olduğum için sever. Bugün güzelsem, yarın çirkin olmam onun sevgisini değiştirmez. Zenginsem, fakir olduğumda bana yüz çevirmez.



Bazıları iyi gün dostudur. Fakir mi düştün, başarısız mı oldun, moralin zayıflarken sen kilo mu aldın, hemen terk eder.



Bazıları da kötü gün dostudur. Ama ne gariptir ki yalnızca kötü gün dostudur. Sen ağlarken ağlar durur seninle. Ama başarılı olduğunda, sindiremez içine. Durup dururken bir hainlik yapiverir. Gerçekte ona muhtaç ve ondan kötü durumda olmanı ister. Bu yüzden de bir bakarsın, çelme takar.



Bazıları ise hem iyi, hem kötü gün dostudur. Sen sevdiğinde, sevincini çoğaltır.



Eğer bir şeye çok uğraşıp yorulmuş, hayal kırıklıklarından bıkmış ama en sonunda başarmışsam, sevinmekte güçlük çekerim.



○ zaman arkadaşımı ararım.
○ kadar çok, o kadar içten sevinir, çığlıklar atar ki...



ben de yorgunluğumu atar, sevincimi doyasıya yaşarım.

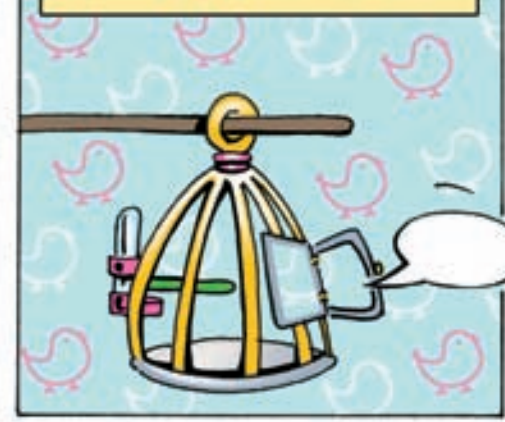
Arkadaşım ben ağladığımda, benimle ağlamaz. Ben duygularıma kapılırım. Ama o düşünceye ağırlık verir. Amacı, mantıklı bir çözüm yolu önermektir.



Beni sakince dinler ve beni de sakinleştirir. Böylece olayları daha adil ve akıllı bir bakışla değerlendirebiliriz.



Arkadaşım sırlarımı kullanmaz. Dinlerken beni yargılamaz. Yargılanırsam; kendimi yalansız, hiçbir şeyi saklamadan anlatamam ki!



Bazıları gelip der ki: "Şununla geçen buluştuk. Vallahi tam beş saat seni kötüledi. Tabii ben savundum ama " Ben de sorarım ona: "Yani sen beş saat boyunca, birinin beni kötülemesine izin mi verdin?"



Benim arkadaşım, böyle birine şunu der: "Bunları onun yanında anlatmadıkça dinlemem." Arkadaşım dedikodumu yapmaz. Başkasının yapmasına da izin vermez.



Arkadaşım yaptığım iyi şeyleri takdir eder. Ben de iyi niteliklerimi geliştirmek için motive olurum böylece.



Arkadaşım ona kırılacak, kızacak ve günün tadını kaçırarak olsam bile hatalarımı da söyler. Çünkü gerçek dost kusurlarımızı başkalarından işitmemizi beklemez. Kusurlarımı düzeltme sürecinde ise yardımını esirgemez.



Ama aklına geleni de söylemez, çünkü şu lafa inanır: "Her söylediğin doğru olsun ama her doğruyu söylemek senin hakkın değildir."



**ARKADAŞIM
BENİM
CAN
YOLDAŞIMDIR,
YARENİM,
YAŞAMA
SEVİNGİMDİR.**

Tarihin kahramanları, kahramanların tarihi var.

Sevimli Resimli Tarih

Derleyen: Selim SENER
Çizen: Emirhan PERKER

Tarihin sayfalarında farklı alanlarda işlediğimiz Osmanlının sofralarıyla ilgili ilginç bilgilere ulaşılmıştır. Fatih, ünlü Kanunnamesi 'nde ataları ve vezirleriyle birlikte yemek yemiş olsa da, kendisinin yalnız yiyeceğini açıklamış, ailesi dışında kimseyi sofraya davet etmeyeceğini bildirmişti. Kanuni 'nin akşam yemeklerini yakın dostu İbrahim Paşa ile yediği söylenirse de, gözlerden uzak, özel bir mekânda yediği sanılıyor.

Fatih'in mönüsünde Haşerat-ı Bahriye vardı

Topkapı Sarayı mutfağı yemek yapmanın ötesinde, sultanın cömertliğini ve gücünü halka gösterme rolünü de üstlenmişti. Fatih'in dönemin deyişiyile "haşerat-ı bahriye" (deniz böcekleri), yani istakoz, midye ve istiridyeyi çok sevdiği söylenir. Fatih, Haziran-Temmuz aylarında yumurtalı lapa, mantı, kestaneli bulgur, tavukgöğsü, muntacana (koyun etinden yapılan bir yemek) ile güne başlıyordu.

Kahvaltı kültürü kahvenin Osmanlı'ya girişiyle başladı

16.ıncı yüzyılda günde iki kere yemek yenilirdi; ilk yemek gündüz, son yemek güneş batımından önce... Kahvaltının, daha doğrusu "kahve-altı"nın ortaya çıkışı, İstanbulluların kahveyle tanışmasına, yani 1550'lerin sonrasına uzanır.



PADİŞAHLARIN SOFRALARI

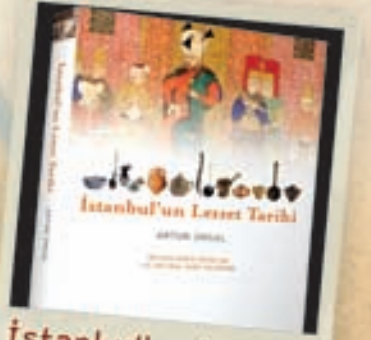
Zeytinyağlı Osmanlı'ya Rumlar getirdi

Zeytinyağının İstanbul mutfağında uzun bir geçmişi yok. Önceleri zeytinyağı, aydınlatma ve sabun üretiminde kullanılırdı. Müslümanlar balık yemeklerinde sade yağı tercih ederlerdi. Zeytinyağının mutfaklara girmesi, İstanbul'a gelen adalı ve Egeli göçmenlerin sayesinde oldu.

Yeniçeriler padişahın sunduğu yemeğe hücum ederek bağıllıklarını gösteriyorlardı

Her yeniçeri ortasının ayrı mutfağı vardı. Ortanın komutanı olan subayın unvanı "çorbacı"ydı, rütbesinin işareti olarak belinde kepçe taşırdı. Yeniçeriler, sabahları çorba içer, ana öğünde de hoşaf, pirinç, bulgur, az et yerlerdi. Ancak pilavın özel bir yeri vardı. Kapıkulu Ocakları her üç ayda bir saraya gidip ikinci avluda toplanır, maaşlarını aldıktan sonra saray mutfağında kendileri için hazırlanmış yemekleri yeme iznini beklerdi

Bu törene "çanak yağması" denirdi.



Prof. Dr. Artun ÜNSAL
İstanbul'un Lezzet Tarihi adlı
kitabından faydalanılmıştır.

CİN GÖZ

yazar: Gizem Pinar Karaboğça
çizer: Toyfun Sezer
Nadir Kutluhan

Yalnızca sokak lambalarının aydınlattığı karanlık bir gecede şapkalı, iri bir adam elinde poşetle yürümektedir.



Bir dükkanın önünde durur.



Bu sırada Tambikır mama kabının önünde mē mē uyumaktadır.



Dışardaki adam kepenkleri açar.
KARRKARKAR



Ah be oğlum, sen bu kadar korkarsan fareler tabii ki cirit atar.



Bu sırada Cingöz ve Tosun mutfakta ellerindeki ciritleri atmaktadırlar.



Rüstem amca poşeti açıp içinden bir fare kaparı çıkarıp...



...deliğin önüne koyar.



Hımmm....

Bilin bakalım sonra ne oldu?



Sabah Rüstem amca dükkanı açar da bakar ki Tambikır'ın kuyruğu kapana sıkışmış bağıra bağıra, ağlaya ağlaya miyavlıyor, Cingöz ile Tosun, Tambikır'ın su dolu mama kabında şişme su yataklarının üzerinde gözlerinde güneş gözlükleriyle keyifle peynir yemektedir.



Ah, ah... Ne oldu burada böyle?



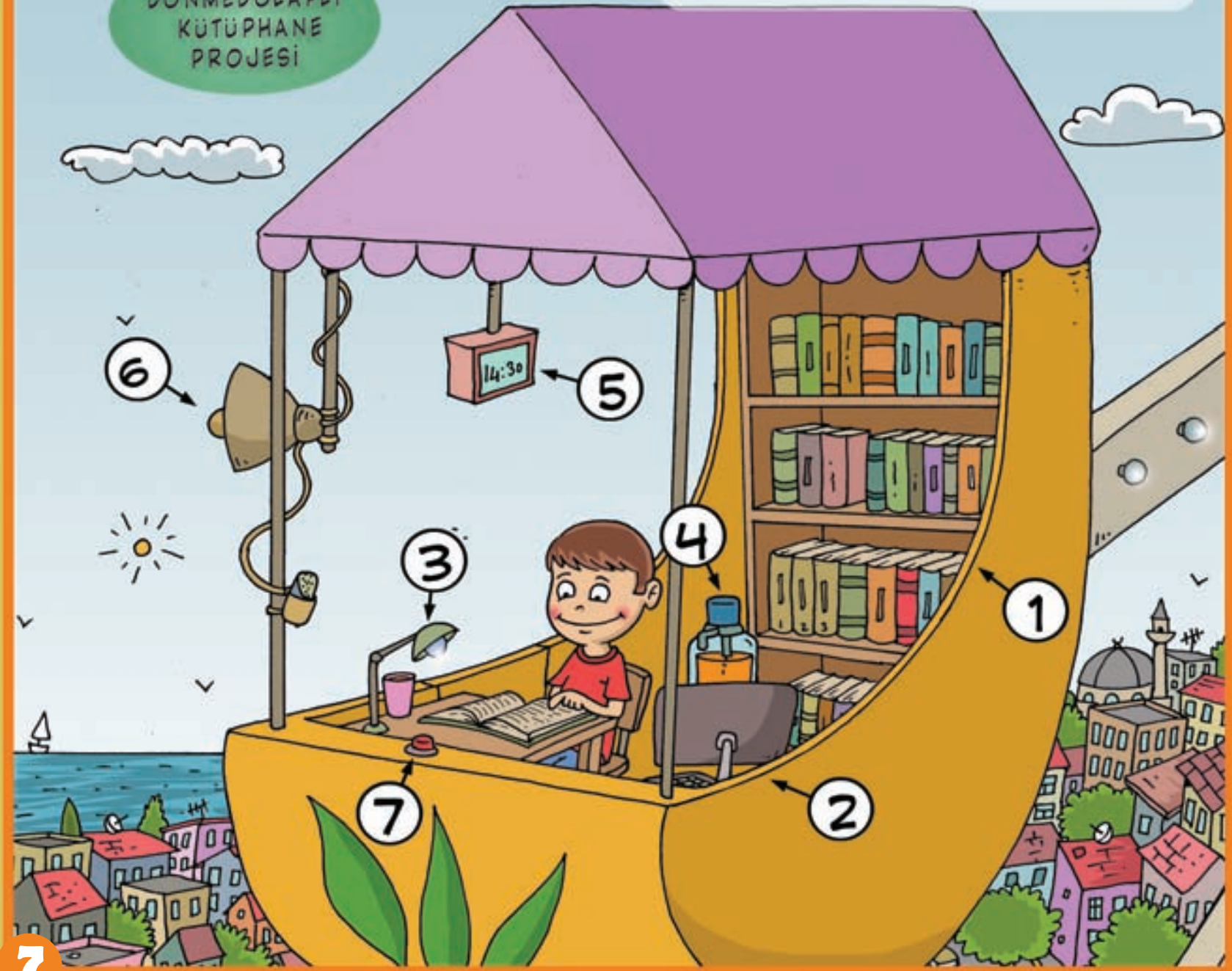
Kapımıza bıraktığınız peyniri yiyoruz, Tambikır da oyun oynuyor.

İhnm... Pek de güzelmiş Rüstem amca. Keene bereket!



DÖNME DOLAPLI KÜTÜPHANE PROJESİ

- 1- Kitaplık bölümü
- 2- Bilgisayar ve internet imkanı
- 3- Masa ışıklandırması
- 4- Taze sıkılmış meyve suyu
- 5- Saat
- 6- Acil durumlar için megafon
- 7- Kütüphanede işiniz bitince butona basıp dönmeyi durdurabilirsiniz.



KARANLIKTA KALMAYI KİM SEVER Kİ?

Yazar: Aygenur ERKİMEN
Çizim: Ayşe İnan ALICAN

Tezgahtaki sıkışıklık çok fenaydı. Pazardan ve bakkaldan alınmış onca şey itiş kakış yan yanaydılar. Vişnelere hep olduğu gibi nazlı ve huzursuzdu. "Biz çabuk ezilen meyveyiz aaayyy" diyerek gevşeyip saplarını araladılar. İşte o an tezgahın kenarında duran kiraz torbası yan yatmasın mı?

Kirazlardan bir tanesi yer çekimine karşı gelememiş "gümm" yere düşmüştü. Devamı ise pek fena zavallı kiraz tıngır mıngır yuvarlanıp mutfak dolabının altına, zifiri karanlığa sürüklenmişti. Vişnelere böyle olmasını istememişlerdi, Üzüntü ile çığlık çığlığa kirazın peşinden Vişne dilinde "aaayyyy" diye ekşimşmişlerdi. "Heeeyyy birisi geldi!!!" çığlığı ile Kiraz'ın ödü kopmuştu. Gözleri bu korkunç karanlığa alışamadığı için sesin sahibini görememişti Kiraz.

"Sen kimsin ne işin var burada?" deyince, leblebi gülmeye başladı. "Ben bir leblebiyim, senin ne işin varsa ben de aynı şekilde yuvarlanıp geldim işte" demişti.

Leblebi ev sahibinin şakası sonucu, kuru üzüm evin kızının cebinden düşerek, zeytin çekirdeği de çöpün kenarına çarpıp yuvarlanarak buradaydılar. Bir kaç susam tanesi ve şişe kapağı ise geldiklerinden beri hiç konuşmamışlardı. "Kurtulmamız lazım imdaaaattt!" diye çığlıklar atan Kiraz, umutsuzca ağlamaya başlamıştı. "Vişnelerin itişmeleri yüzünden buradayım, haksızlık" derken, yaklaşan ayaklar gördü. "Yiiihhuuu gelen var, geleeeenn!"

Kiraz neden kimsenin sevinmediğini anlamamıştı. Bunu anlayan leblebi, tam "Burada gün boyu ayaklar göreceksin ama boşuna sevinme. Kimsenin bizden haberi yok" derken...

"Fooşşşş" sesi ile bir toz şeker yağmuru ve arkasından da ev sahibinin "Ayyyyy" çığlığı duyuldu.

Ev sahibi elindeki şekeri dökmüştü. Her taraf ve hatta dolabın altı da toz şekerle kaplanmıştı. Kiraz hariç, dolabın altındaki herkes sevinç çığlıkları atıyordu. Kiraz şaşkınlık içinde bu sevincin nedenini anlamamıştı.

"Sonunda görecekler bizi Kiraz. Eğilip dolabın altına bakan ve süpürüp bizi çıkartan olacak, yaşasınnnnn!" diyen leblebinin sevinç çığlıkları taaaaa tezgaha, kirazlara, vişnelere ve hatta patlıcanlara kadar ulaşmıştı.

Az sonra hepsi dolabın altına uzanan çalı süpürgesine tutunarak özgürlüklerine ve aydınlığa kavuştular. Bu arada ev sahibi dolabın altından çıkanlara o kadar şaşırılmıştı ki, sürekli "AaaaaAAaaaa, Aaaaa" diyerek süpürüyordu. Aslında herkes dolabın altından çıkanlara çok şaşırılmıştı.

Kirazı kurtarma operasyonuna başta vişnelere olmak üzere, patlıcanlar, domatesler, Türk kahvesi ve oradaki herkes çok sevinmişti. Hatta "Kİ Kİ Kİ, RAZ RAZ RAZ, KİRAZ KİRAZ ÇOK YAŞA" diye tezahürat yapmışlardı. Bu arada, kirazın yanağında hafif bir ezik vardı ama hala yenilmeye değer güzel bir meyveydi.

UZAYIN Devleri ve Cüceleri

Canım çok sıkılıyor!
Sıkıntıdan patlayacağım.



Süpernova Patlamaları:

Süpernova, büyük yıldızların enerjisi bitince patlaması durumudur. Gezegenlerin, yıldızların doğması için gerekli maddeler Süpernovalar tarafından sağlanır. Bir süpernovanın ne zaman nerede oluşacağı önceden bilinmez. Bir yıldız patlaması o kadar hızlı olur ki bilim insanları sadece patlamadan kalan artıkları izleyebilir.

Gökada (Galaksi): Yıldızların, yıldızlararası toz ve gazların bir arada bulunduğu dev topluluklardır.



Tatile Gökçeada yerine yanlışlıkla GÖKADA'ya gelmişim. Tüh!



Eyvah!
Patlayacak kaçalım.

Ingh! Normalde çok zayıfım ama kendimi burada çok ağır hissediyorum.



Nötron Yıldızı: Süpernova patlaması ile ömrünü tamamlayan ve Güneş'ten en az 8 kat büyük kütleli dev yıldızların çökerek oluşturduğu küredir. Nötron yıldızları çok hızlı döner.

Dünya üzerinde 100 kg olan birisi nötron yıldızı üzerinde 1,3 katrilyon kilo olurdu.

Karadelik: Güneş'ten en az 25 kat büyük kütleli yıldızların süpernova patlaması eşliğinde içlerine çökmesiyle oluşur. Karadeliklerin çevresinde "Olay Ufku" vardır. Karadeliklerin çekim gücü o kadar kuvvetlidir ki hiçbir madde, ışık bile bir daha dışarı kaçamaz. Bu yüzden ışık yaymaz ve karadelik denir. Doğrudan görünmezler, ancak etrafındaki yıldızların gazlarından, ışımalarından ve hızlı hareketlerinden fark edilirler.

Uff!
Cebimdeki son parayı da karadeliğe kaptırdım.



Hemen her gökadanın (galaksi) merkezinde karadelik bulunduğu biliniyor. Yani içinde bulunduğumuz galaksimiz olan Samanyolu'nda da bir karadelik var.

Karadelikler, gökada (galaksi) çarpışmalarıyla beslenirler. Büyümeleri çok hızlı değildir.



Ühü! Ühü!
Evrendeki en parlak cisim olduğum için hiç arkadaşım yok.

Kaçalım!



Ayy!
Çok parlak.



Güneş ve onunla aynı kütleyle sahip bir beyaz cücenin büyüklüklerinin karşılaştırılması.

Kırmızı Dev: Hidrojen yakıtını yakarak bitirmiş olan bir yıldız genişleyip kocaman olur. Bu haline "Kırmızı Dev" denir. Küçük yıldız şişip kırmızı dev olduktan sonra nova patlamasıyla beyaz cüceye dönüşür.

Beyaz Cüce: Kütleleri Güneşimizinki kadar olan küçük yıldızların, patlamadan geriye kalan ve kalıntılara "Beyaz Cüce" denir. Güneşimizin yaklaşık 6 milyar yıl sonra bir Beyaz Cüce olacağı düşünülüyor. Güneşimiz, beyaz cüce olduktan sonra Dünya kadar küçülür. Beyaz cüceler soğudukça büyürler. Işımaları durunca "Kara Cüce"ye dönüşürler.

Kuasar: Evrendeki en parlak cisimlerdir. Karadeliklerin arka yanı olarak düşünebilirsiniz. Akdelik de denilir.

YUKARI BAK

NINEMİN ŞÖZLÜĞÜ

Yazan: Melek Özlem SEZER
Resimleyen: Oya DİKER

Ninem ninem, tatlı ninem; sözcükleri bilmece gibi kullanıp şaşırtır hep beni şu ninem. Bugün de ben onu şaşırtmaya karar verdim. Kelimelerle ilgili ilginç bilgiler gösterip ninemden sesli okumasını istedim. Öyle zorlandı ki gözlüğü burnundan düşüverdi, doğrusu şu kelimeler bazen gerçekten hayret verici!

Palindromik kelime, tersten okunduğunda da aynı olan kelime demek. Tıpkı kavak, kayak, kepek, enine, neden, niçin, teğet, radar gibi...

13 harf
esneyemeyense-

En uzun palindromik kelime:

Sen de bulabilir misin acaba başka palindromik kelimeleri? Sonra da gelir şaşırtırsın ninemi.

Alfabemizin son 14 harfi ile yazılan en uzun kelime:

20 harf
tutuşturtuşumuzunmuş

En uzun kelime:

Tam 70 harf var bu kelime, öyle uzun ki ip yapsan asarsın bütün çamaşırlarını üstüne.

30 harf
muvaaffakiyetsizleştiricileştiriveremeyebileceğimizdenmişsinizcesine

Harf tekrarı içermeyen en uzun ekli kelime:

18 harf
hüpletiyormuşsanız

Sadece bir harfi farklı olan en uzun eksiz kelime çifti:



10 harf
mahrumiyet, mahkûmiyet

En uzun bir sesli bir sessiz giden kelime:

35 harf
mücadelecileşiveremeyebileceğimizin

BİLİM MERKEZİ BEYAZ SABUN KÖPÜĞÜ

Evlerimizdeki sabunlar pembe, turuncu, mavi hangi renk olursa olsun hep beyaz renkte köpürdüğüne dikkat ettiniz mi? Sabunun rengi nereye gidiyor dersiniz?

Sabunu suyla ilk karıştırdığımızda baloncukların altında kalan sudaki sabunun rengini görebiliriz. Sabuna renk veren boyar madde suda çok kolay çözünür. Şekerin suda eriyip çözüldüğü gibi... Bu çözünme özelliği o kadar fazladır ki rengini köpüğe bulaştıramadan suyla akıp gider. Suyla karışan sabunun içindeki boyar madde artık daha çok miktarda maddeyi renklendirmek zorunda kalır. İyice köpürttüğümüzde zaten az olan boyayı iyice seyreltmış oluruz.



Elimizi ovuşturdukça hava sabunu suyun altında hapsolür, sabunlu suyu şişirir ve inceltir. O kadar inceltir ki artık su tabakasında bir renk görmekte zorlanırsınız. Renkleri görmemizin nedeni cismin üzerine düşen ışığın cisimden geri yansmasıdır. Bu hale gelen su köpürdüğünde ışık, köpüklerin arasındaki çok fazla sayıda hava katmanının üzerine düşer. Işık sabuna ulaşmadan, bu hava katmanlarından geri yansır. Güneş ışığı beyaz olduğundan da köpük beyaz görünür.





Hoca Nasreddin ile Torun Nasrettin



yazı-çizi: Raqıp-

Parayı veren düdüğü çalar...

Hoca Nasreddin bir gün, kasabada kurulan pazar yerine gitmek üzere yola koyulur. Köyün çıkışında, oyun için meydana toplanan çocuklar, Hoca'nın eşeğiyle pazara gittiğini görünce hemen Hoca'ya doğru koşuşurlar ve her biri heyecanla, "Hocam bana pazardan bir tane düdük alırmısın?. Hocam bana da.. Bana da.. Ben de bir tane istiyorum..." demişler. Etrafını saran çocuklardan adım atamayan Hoca her bir çocuğu tek tek tebessümle dinlerken, çocuklardan biri o sırada koşarak eve gider ve ninesinin kendisine verdiği tek lirayı alıp, tekrardan yola çıkmak üzere olan Hoca'ya, "Hocam, bana da pazardan bir düdük alabilir misin?.." demiş ve parayı cebinden çıkarıp Hoca'ya vermiş. Akşam olup hava kararmadan önce tekrar köyüne dönen Hoca'nın pazar yolunu gözleyen çocuklar, Hoca'nın gelişini görünce tekrar etrafına dolmuşlar ve yine her biri heyecanla, "Hocam

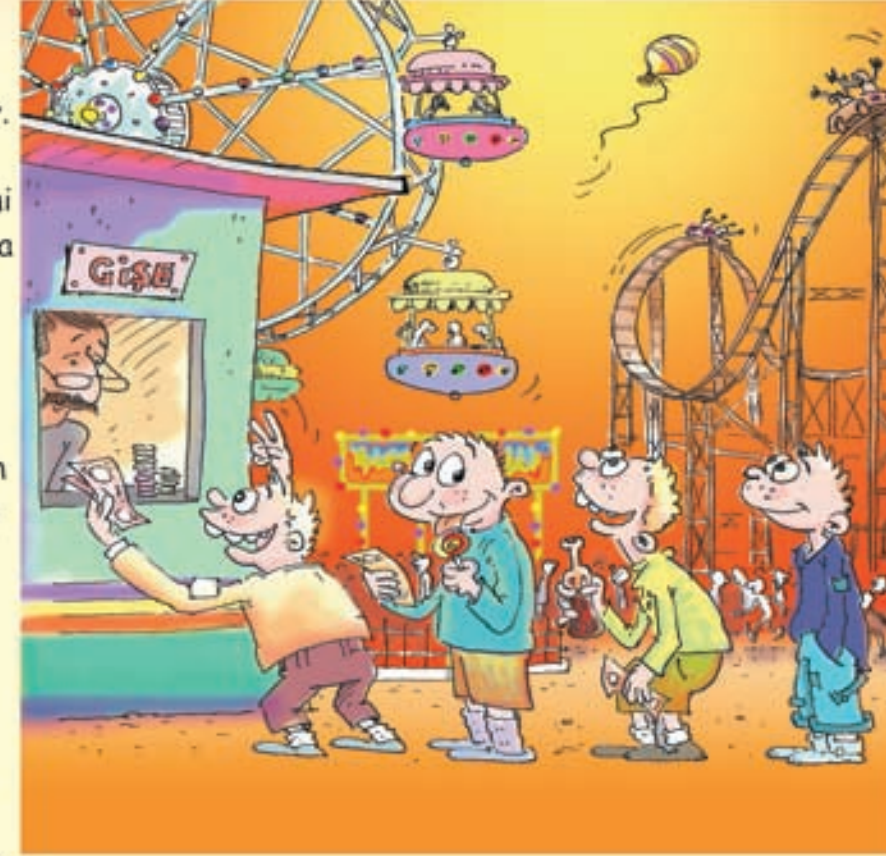


düdüklerimiz.. düdüklarimizi getirdin

mi?.." diyerek, verdikleri siparişi sormuşlar. Hoca eşeğinden inmiş, etrafını saran çocuklara tek tek bakmış. Sonra da elini eşeğinin küfesine uzatarak, kaybolmasın diye, pazar mallarının arasına sıkıştırdığı düdüğü çekmiş çıkarmış ve "Buyur bakalım evlat, işte sipariş ettiğin düdük." diyerek, düdük sipariş ederken aynı zamanda parasını da veren çocuğa düdüğü uzatmış. Kendilerine düdük verilmediğini gören diğer çocuklar, "Ama Hocam, biz de düdük sipariş etmiştik..." deyince, Hoca da, "Evet, siz de sipariş etmiştiniz, ama aranızda ondan başka parasını veren olmadı ki!.." demiş ve ardından da o tarihe geçecek o sözünü söyleyivermiş; "Parayı veren düdüğü çalar!."



Torun Nasrettin ve arkadaşları, bayramda yaptıkları akraba ve komşu ziyaretlerinden topladıkları paralarla, önce sinemaya, ardından lunapark'a eğlenmeye gitmişler. Çocuklar özellikle lunaparkta uzun süre eğlenmişler. Tabi her bir oyuncağa binmek için de tek tek ücretlerini ödemişler. Ancak Nasrettin arkadaşları gibi oyuncaklara defalarca binmemiş ve arkadaşlarına, "Arkadaşlar, kendimizi kaptırıp bütün paramızı oyuncaklarda tüketmeyelim, daha sonra da harcamak için yanımıza biraz para bırakalım..." dese de, diğer çocuklar bütün paralarını lunapark'taki oyuncaklarda bitirmişler. Akşam evlerine dönerlerken, yol üzerinde bir antika dükkanına rastlamışlar ve durup dükkanındaki mallara öyle bir hayranlıkla bakmışlar ki adeta büyülenmişler. Bu dükkanda çok enteresan antika oyuncaklar da varmış, hatta bazıları yüzlerce yıllıkmiş. Torun Nasrettin öyle bir oyuncak görmüş ki, içinde tarifi güç bir duygu yaşamış. Adeta içi içine sığmamış.



Nasrettin'in

yüzüne yansıyan hayranlığı

gören Antikacı, "O düdüğün hikayesini biliyormuş gibi heyecan duydun evlat!.." Nasrettin hemen cebinde kalan paraya bakar, "Sadece on liram kalmış..." deyince Antikacı da, "On lira değil, yüz lira da versen maalesef olmaz; Nasreddin Hoca'nın 'parayı veren düdüğü çalar' fıkrası var ya, işte o düdüğün bu düdük olduğu söyleniyor.. o yüzden, on liraya belki çalmama izin verebilirim, o da bir kez!" deyince Nasrettin hemen parayı vermiş ve düdüğü çalmış. Diğer çocuklar da o düdüğü çalmak istemiş ancak paraları olmadığı için çalamamışlar.

"O bana dedemi hatırlattı.. sadece o anı yaşamak için; parayı verdim, düdüğü çaldım." demiş mutlulukla...





okuyorum

KARDEŞİME

KIŞ MI GELİYOR?

Yazar: Aygenur ERKİMEN
Çizen: Ayşe İnan ALİCAN

Kayisılar... Kuru. Domatesler... Kuru. Elmalar, erişteler, naneler... Kuru. Turşu... Yaş. Reçel... Yaş. Bunlar ne diye soracak olursanız yaz mevsiminin bitip, sonbaharın geldiğini haber veren yiyecekler. Yani güzel ülkemizde büyüklerimizin kış için yaptığı leziz mi leziz, sağlıklı mı sağlıklı hazırlıklardan bazıları. Kuzu Uzu bildiği yaş ve kuru kış hazırlıklarını sayıyordu.

Zeytiiiiinnnn, Zeytiiiiinnnn meeeeee

BÖÖÖÖĞĞĞ. ÇocuuuğuuUUMMM

Oğlak Zeytin de, okullar açılmadan önce kendi kış hazırlığını yapacaktı. Zeytin'i oyun oynamaya çağırmak için gelen Uzu, bütün gücüyle bağırmağa başlamıştı. "Zeytiiiiinnnn, Zeytiiiiinnnn meeeeee ee ee. Dışarı gelseneeeeeee me e e eeee. Zeeeeeyyyy Tiiiiiiinnn!"

O da ne? Taaaa uzaktaki komşudan yani Dunaların evinin ordan büyük bir böğürtü gelmişti. "BÖÖÖÖĞĞĞ. Çocuuuğuum. Uyuyan yavrular var, hastalar var. BÖÖÖÖĞĞĞ. Sessizliiiiğğğkkk!"

Bu bağırın Duna'nın dedesi öküz Börüz Amca idi. Bu uyarı karşısında çok utanan Uzu, dünyanın ilk kırmızı kuzusu olmuştu.

Tam da bu sırada oğlak Zeytin "Yoooo Uzuuuuu, n'ooldu sanaa?" diye arkadaşına koşmuştu. Uzu hiç böyle düşünmemişti. Öküz Börüz Amca haklı idi. Ama tek istediği Zeytin'i çağırmaktı. "Utaniyorum, hemen uzaklaşalım buradan" derken Zeytin ile birlikte hoplaya zıplaya oradan uzaklaşmışlardı. Bazı büyükler çok mu kızılıyordu ne? Haklıydı ama çok fazla böğürmüştü. Uzu "mmm me e e..." diye kendi kendine mırıldandı.

Utancı geçip, rengi yine beyaza dönen Uzu "Oyun oynayalım mı?" diye sordu. "Ama şimdi oynayamam ben." dedi Zeytin. "Annem okul açılmadan odamı güzelce toplamamı istedi." Uzu gözlerini koca koca açarak "Odan çok mu dağınık beee ee e?" dedi.

Zeytin'in odası dağınık değildi. Ama kullanmadığı pek çok şey vardı odasında. Artık oynamadığı oyuncaklar, kullanmadığı kitaplar, bazı okul gereçleri ve elbette annesini çıldırtacak ıvır zıvır bir sürü şey. Kutular, kapaklar, kağıtlar, kesilmiş kartonlar, eski dergiler, şişeler, şişeler...

Zeytin aslında annesine hak veriyordu ama elinde değildi. Bu nesnelere oynamayı seviyordu. "Hikaye kitaplarım, ansiklopedi ve sözlüklerim, bazı dergiler hariç, kullanmadığım eşyalarımı ihtiyacı olan başka arkadaşlarıma vermeliyim." dedi. Gerçekten de odası çok kalabalık görünüyordu.

"Düşünsene" dedi Zeytin. "Büyüene kadar bütün eşyalarımı bizimle kalsa korkunç olur." Korkunç da söz mü? Oyuncaklar, kitaplar, giyisiler, ıvır zıvır dolu bir oda! Adım bile atılamaz böyle bir odada. "Annem bunun bahar temizliği olduğunu söyledi. Ama sonbahar temizliği Uzu'cuğum."



"Biz ona kış hazırlığı diyoruz. Ama ben yiyecekler ile ilgili olanı biliyorum" diye cevapladı Uzu. Zeytin kuyruğunu sallarken düşündü. Yiyecekler ile ilgili olan hazırlıklar tam olarak neydi acaba? Uzu; arkadaşına yiyecekler ile ilgili kış hazırlıklarını anlattı. Ne kadar sağlıklı olduklarından, kışın ortasında kayısı hoşafı içmenin güzelliğinden ya da mis kokulu çilek reçelinden bahsetti.

"Ama en güzeli, en dayanılmaz olanı ve en ama en ama en faydalısı ne biliyor musun?" diye sordu Zeytin'e. "Tarhana çorbasının yerini hiç birşey tutamaz! Mmmmm, meeee eee ee. Bol soğan, domates, kırmızı ve yeşil tatlı biber, nane, yoğurt, un..."

Oğlak Zeytin tarhanayı duymuştu ama ne olduğunu bilmiyordu. Uzu arkadaşı Zeytin'e tarhananın dünyanın en ama en faydalı çorbası olduğunu anlatmıştı. Hatta bazı yörelerde sabahları kahvaltıda bile içildiğini, kemiklerin büyümesi ve sağlam olması için en önemli maddelerin en çok tarhana çorbasının içinde bulunduğunu anlatmıştı. Kuzu Uzu "Bir kuru daha!" diye çığlık attı birdenbire. Aslında tarhana; tüm bu saydığı şeyler karıştırılıp kurutulduktan sonra ezilip toz haline getirilerek oluşturuluyordu. Yani tarhana tozuna bakan birisi içinde bu kadar çok şey olduğunu kesinlikle anlayamazdı.

İkisi de çok güzel ve çok özel bir ülkede yaşadıklarını ve bugün yepyeni şeyler öğrendiklerini düşündüler. Acaba yaz hazırlıkları hangileriydi?



Bakardım Güneş Avuçlarımda

Hani güzel çocukluk evleri vardı
Görülmemiş rüyalar gördüğümüz
Yıldızlara bürünürdüm üşüyünce
Ay üşümüş ellerimden kayardı
Dışarda kar yağardı ışıl ışıl
Aşılalı dağlar vardı uzakta
Dağlarda masallardan kopup gelmiş
Ateş yakan bin altı düşünürdüm
Ve sonra koşardım pencereme
Pencerem masallara bakardı
Hülya gibi sessizce kurulmuş
Masal sofraları ve bir çocuk
Öylesine sevinmiş doyurulmuş
Ki bahçeler kuşlar ve kahkaha
Güller açardı parmak uçlarımda
Bakardım güneş avuçlarımda



Beşir Ayvazoğlu

Beşir Ayvazoğlu, 11 şubat 1953 tarihinde Sivas'ın Zara ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Sivas'ta tamamladı. 1975'te Bursa Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünü bitirdi. Çeşitli liselerde Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. Akademi görevini tamamladıktan sonra, lise yıllarında mahalli gazetelerde amatör olarak yürüttüğü gazetecilik mesleğine döndü. Çeşitli gazete ve dergilerde köşe yazarı ve yönetici olarak çalıştı. Türkiye Yazarlar Birliği, İSSAM, Çocuk Vakfı ve Sezer Tanıuş Kültür ve Sanat Vakfı'nın kurucu üyeleri arasında yer alan ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti üyesi olan Beşir Ayvazoğlu, 1982 yılında yayımlanan Aşk Dileği adlı ilk eseriyle Türkiye Yazarlar Birliği'nin Fikir Dalında Yılın Yazarı ödülüne layık görüldü.



Neslihan ve Dudu Nine

Yazan: Berna KAYRA MUTLU
Çizen: Tuba KOYUNCU

O hafta Neslihan Dudu Nine'yi suratı asık buldu. Yine de Neslihan'ı görünce yüzü güldü.

Dudu Nine huzurevindeki en yakın arkadaşı Nur Hanım Teyze ile küsmüştü. Hem de Neslihan'ın bebek işi dediği bir nedenden ötürü. Dudu Nine kek tarifi verirken süt kullanmak gerektiğini söylemiş, Nur Hanım Teyze ise yoğurdun daha güzel sonuç vereceğini iddia etmişti. Süt mü yoğurt mu derken tartışmaya başlamış, sen bilmezsin ben bilirim ile tartışmayı sonlandırmışlardı. Sonuçta da kaç yıllık arkadaşlar, sırf bir kek tarifi yüzünden küsmüşlerdi. Neslihan birbirlerine bu saçma sebepten ötürü küsmüş olan iki inatçı kadını bir türlü ikna edip yan yana

getiremedi. Bunun üzerine akıllıca bir plan yapıp onları en lezzetli keki kimin yapacağını test etmeye davet etti. Ama bir şartla. Kendisi de kendi tarifi ile bir kek yapacaktı ve onların kekleri ile beraber huzur evi sakinlerine tattıracaktı. Yapılan oylama ile en güzel kekin kime ait olduğu açıklanacaktı. Neslihan kendi yapacağı kekin tarifini yarışmanın sonunda açıklayacağını söy-

leyince Dudu Nine Neslihan'ın keki kendi yaptığı gibi sütle, Nur Hanım Teyze de yoğurtla yapacağını düşündü..

Ertesi gün hazırladıkları kekler ile Neslihan'ın gelmesini bekleyen Dudu Nine ve Nur Hanım Teyze birbirleri ile hiç konuşmadılar. Neslihan elinde sarıp sarmaladığı kek ile Huzurevinin salonunda görüldü. Herkesle selamlaştıktan sonra sofraları hazırlayıp bütün huzurevi sakinlerini masaya davet etti. Herkese üç çeşit kekten de küçük birer dilim hazırladı. Kekleri yiyen herkes kendine göre bir tanesini çok beğendiğini söyledi. Kimileri hepsini beğendi ve seçim yapmak istemedi. Dudu Nine de Nur Hanım Teyze de Neslihan'ın kekini beğenenler çoğaldıkça gayet kendilerinden emin olarak sevindiler. Çünkü her ikisi de Neslihan'ın kendi tarifini uyguladığına emindi. Dudu Nine süt, Nur Hanım Teyze yoğurt kullandığını düşünerek Neslihan'ı övdüler. Yarışmanın sonunda hemen hemen üç kekin de eşit beğenildiği ortaya çıkınca Neslihan açıklamasını yaptı. "Benim kekimde ne süt ne yoğurt var. Ama siz benim yaptığım keki de beğendiniz. Tıpkı benim ikinizin yaptığı iki çeşit keki beğendiğim gibi", dedi. İki kadın da, bunun mümkün olmadığını söylediler. Ya süt ya da yoğurt kullanmış olmalıydı. Oysa Neslihan annesinden öğrendiği gibi soda kullandığını açıklayınca Dudu Nine de Nur Hanım Teyze de çok şaşırdılar. Sonra Neslihan, "Gördünüz mü tek bir seçenek yokmuş. Boşu boşuna birbirinizin kalbini kırdınız. Ne süte ne de yoğurda değdi. Basit bir şişe soda ikinizi de yendi", dedi gülererek. Bunun üzerine iki yaşlı kadın da inatlaşmanın gereksiz olduğunu anladılar ve biraz da utanarak birbirlerine baktılar. Aynı anda ikisi de kahkahayı basınca, Dudu Nine, "Gördün mü bak, bacaksız bizi kendimize getirdi" dedi ve dünya barışına katkılarından ötürü Neslihan'a plaket yerine kek ikram ettiklerini söyleyerek herkesi güldürdü.



leyince Dudu Nine Neslihan'ın keki kendi yaptığı gibi sütle, Nur Hanım Teyze de yoğurtla yapacağını düşündü..

leyince Dudu Nine Neslihan'ın keki kendi yaptığı gibi sütle, Nur Hanım Teyze de yoğurtla yapacağını düşündü..

